

Vișinul

Bragagiu

Vișinul a doua oară
Singur înflori-n livadă
Prea vroia în primăvară
El, naivul, să se vadă.

Iară pomii își pierd frunze,
Arborii scapă din file,
Când el cu petale-n buze
În Prier parcă-i cu zile.

Și de dânsul ce mi-i jale,
Visul lui așa mă doare:
Gingașele lui petale
Vor cădea cu o ninsoare.

Încurcându-se cu fulgii
Și înțepenite-n geruri
Până-n vise n-or ajunge,
Cum și visul lor în ceruri.

Ah, naivitate sfântă
De ce ai crezut iubirea,
Vezi acum că n-o încântă
Jertfa ta cu înflorirea?

Numai eu stau lângă tine
Și-nfloresc slove-n hârtie
Despre-aprilie-n lumine,
Despre primăvara vie.

Iar în față strict surâde
Cu dispreț și cu răceală
Iarna-n poftete ei hâde
Socotindu-ne greșeală...
Victor Bragagiu